

במה שיתלה בזוכות כמו משה. אמר רבי יצחק, ועם כל זה, בין שאמר לו הקדוש ברוך הוא והקמתי את בריתך אתקה, קיה לו לבקש עליהם רחמים. ומקרבנו שהקריב אחרך - שיקירב אותו מוקדם לזה, אולי ישכח הטעס מהעוולם.

אמר רבי יהודה, מה קיה לו לעשותות, שהריר רשי העולם היו מכעיסים לפניו הקדוש ברוך הוא, והוא יקריב קרבן? אלא והוא נטף פוחדר על עצמו היה בשכיל שלא יפגש בו המות בתוך רשי העולם, שהיה רואה מעשיהם הרים בכל יום ואיך מכעיסים לפניו הקדוש ברוך הוא בכל יום.

רבי (אלเสรיך פתח) יצחק אמר, כל פעם שתרבאים לרשי העולם, הצדיק שנמצא ביניהם נתפס בראשונה, שכחוב (יחזקאל ט) ומתקדשי תחולגו. ושובינו, אל תקרי מתקדשי אלא מתקדשי. ואיך השair הקדוש ברוך הוא את נח בין כל אוותם הרשעים? אלא בחר שיצאו ממנה תולדות לעולם, שהיה צדיק בראש.

וזו, שהוא התרה בהם כל יום ויום ולא קיבל מפניהם, ורקם בנפשו את הפסוק שכחוב (שם י) ואתה כי הזרפת רשע וגוו, וכחוב ואתך את נפשך הצלת. מבאן שלם מי שפוזר את הרשע - אף על גב שלא קיבל מפניהם, הוא מצליח את עצמו, ואותו רשות נתפס בחטאו. ועוד כמה יזחיר אותו? עד שיפאה אותו, והרי פרשומת החברים.

רבי יוסי היה מצוי לבני רבי שמעון يوم אחד. אמר לו, מה ראה הקדוש ברוך הוא להשמד את כל חיות הבָרָא ועורך השמים עם הרשעים? אם בני האדם

לייה במאן דיתלי בזוכה פמשה. אמר רבי יצחק ועם כל דא כיוון דאמר ליה קדשא בריך הוא והקמתי את בריתך קיה ליה למבע רחמי עלייהו. וקרבנא דאקריב לכתבר, דיקרייב ליה מון קדמת דנא דלמא ישכח ריגזא מעולם.

אמר רבי יהונתן מאה קיה ליה למעבר דקה חיבבי עלמא הו מרגיזין קמי קדשא בריך הוא וายה יקריב קרבנא. אלא ודאי נט דחיל על גרמיה דוה, בגין דלא יערע ביה מותא בגו חיבבי עלמא דהוה חמי עובדי הון בישא כל יומא, והיך מרגזין קמי קדשא בריך הוא כל יומא.

רבי (אלเสรיך פתח) יצחק אמר כל זמנה דחיבבי עלמא אסגיאו, ובאה דאשתח בינייהו הוא ארתח בקדמיתא. דכתיב, (יחזקאל ט) ומתקדשי תחולגו. ותניון אל תקרי מתקדשי אלא מתקדשי. ונח היך שזיב ליה קדשא בריך הוא בין כל אנון חיבזא. אלא בגין דיפקון מגיה תולדין בעלםא דהוה צדיק קדכא יאות.

וتو דאייה ארתי בהו כל יומא ויום קבילו מגיה, וקיים בנצחיה קרא דכתיב, (יחזקאל י) ואתך כי הזרפת רשע וגוו. וכחוב ואתך את נפשך הצלת. מבאן כל מאן דازהר לחיבא אף על גב דלא קביל מגיה הוא שזיב ליה לגרמיה וההוא חיבא ארתח בחוביה. ועד פה יזהר ליה עד דימחי ליה הא אוקמונה חביבא.

רבי יוסי היה שכיח קמיה דרבי שמעון יומא חד, אמר ליה מאה חמא קדשא בריך הוא לשיכאה כל חיות ברא ועוף שמייא עמהון דחיבזא. אי בני נשא חטאן בעיר